

REPUBLIKA E KOSOVËS • REPUBLIKA KOSOVO • REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 15. maja 2023. godine
Ref.br.:RK 2176/23

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI179/22

Podnosilac

Blerim Reka

Ocena ustavnosti
rešenja [AC-I-22-0257] Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda za
pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju
od 22. septembra 2022. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija i
Enver Peci, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Blerim Leka sa prebivalištem u Đakovici (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Ylli Bokshi, advokat iz Đakovice.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost rešenja [AC-I-22-0257] Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Žalbeno veće PKVS-a) od 22. septembra 2022. godine, u vezi sa rešenjem [C-III-22-0095] Specijalnog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Specijalno veće PKVS) od 20. aprila 2022. godine.
3. Rešenje [AC-I-22-0257] Žalbenog veća PKVS-a uručeno je zastupniku podnosioca zahteva 27. septembra 2022. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenog rešenja, kojim se navodno podnosiocu zahteva povređuju prava garantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članom 6.1 (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113 (1) i (7) [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 17. novembra 2022. godine, zastupnik podnosioca je podneo zahtev preko pošte Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 21. novembra 2022. godine, Sud je primio zahtev podnosioca.
8. Dana 2. decembra 2022. godine, Sud je obavestio zastupnika podnosioca o registraciji zahteva i, dostavio je kopiju zahteva PKVS-u.
9. Dana 5. decembra 2022. godine, predsednica Suda je odlukom [br. GJR.KI179/22] imenovala sudiju Radomira Labana za sudiju izvestioca, dok je odlukom [br. KSH.KI179/22], imenovala Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Gresa Caka-Nimani (predsedavajuća), Bajram Ljatifi i Nexhmi Rexhepi, članovi.
10. Dana 16. decembra 2022. godine, sudija Enver Peci je položio zakletvu pred Predsednicom Republike Kosovo, kojom prilikom je i počeo njegov mandat u Sudu.
11. Dana 12. aprila 2023 godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

12. Sud na osnovu spisa predmeta primećuje, da je predmet spora pred redovnim sudovima katastarska parcela br. 4420/2 u površini od 0.77.79 ha, KZ Đakovica, koju je, lice A.B.; navodno tokom 2011 godine podelio, praveći novu parcelu br. 4420/8 u površini od 0.44.79 ha, dok je predmetna parcela br. 4420/2, ostala u površini od

0.33.00 ha. Isto to lice A.B., je novoformiranu parcelu br. 4420/8 u površini od 0.44.79 ha prodalo podnosiocu zahteva, za šta su 13. juna 2011. godine zaključili i kupoprodajni ugovor [Vr.br. 2657/11] pri Opštinskom sudu u Đakovici. Dana 29. avgusta 2011. godine podnosilac zahteva je podneo zahtev za fizičku deobu parcele br. 4420/8, čime je ona podeljena i time formirana nova parcela br. 4420/9, u površini od 0.14.79 ha, dok je parcela br. 4420/8, ostala u površini od 0.30.00 ha. U međuvremenu je podnosilac zahteva parcelu br. 4420/8, u površini od 0.30.00 ha, prodao licu D. H., za šta su dana 12. oktobra 2011. godine zaključili i kupoprodajnu ugovor [Vr.br. 5862/11], koji je legalizovan u Opštinskom sudu u Peći.

13. Dana 14. marta 2022. godine Organ likvidacije DP „Ereniku Proizvodnja“ Đakovica, zastupljen od strane Kosovske agencije za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP tužilac) podneo je tužbu pri Specijalnoj komori PKVS u kojoj je tražio **i**) proglašenje ništavnim ugovore o kupoprodaji [Vr.br. 2657/11] od 13. juna 2011. godine i [Vr.br. 5862/11] od 12. oktobra 2011. godine i, **ii**) da se odredi mere obezbeđenja protiv tuženih, lica A. B., podnosioca zahteva i, lica D. H., navodeći, *“da je prvo tuženi lice A.B., izvršio falsifikovanje presude [P.br. 297/97] Opštinskog suda u Peći u vezi sa vlasništvom nad predmetnom parcelom“*.
14. Imajući u vidu kratak pregled činjenica iz spisa predmeta, Sud nalazi da je KAP tužilac dakle podneo, **i**) tužbeni zahtev za poništenje dva kupoprodajna ugovora, i, **ii**) predlog za određivanje mere obezbeđenja protiv lica A. B., kao prvo optuženog, podnosioca zahteva i, lica D. H.
15. Shodno tome, dovodeći u vezu navode podnosioca zahteva sa postupkom koji je vođen pred redovnim sudovima, Sud primećuje da je suština zahteva koja se nalazi na razmatranju pred ovim sudom isključivo u vezi sa predlogom za određivanje mere obezbeđenja protiv tuženih A. B, podnosioca zahteva, i lica D. H. Međutim, imajući u vidu da se pred ovim sudom kao podnosilac zahteva pojavljuje isključivo lice Blerim Reka kao podnosilac zahteva, on će u nastavku rešenja predstaviti samo činjenice slučaja koje su u direktnoj vezi sa njime, te se bavite navodima o mogućoj povredi ustavom zagarantovanih prava isključivo u odnosu na njega.

Sudski postupak povodom predloga za određivanje mere obezbeđenja

16. Imajući u vidu da je 14. marta 2022. godine KAP tužilac pred Specijalnim većem PKVS, podneo tužbu protiv nekoliko lica, uključujući i podnosioca zahteva, PKVS je taj tužbeni zahtev prosledila na adrese svih tuženih koje su bile navedene u tužbenom zahtevu.
17. Dana 18. marta 2022. godine nadležna služba je pokušala da tužbu i predlog za određivanje mere obezbeđenja tužioca, dostavi licu D. H., kao treće tuženom, ali je od strane službenika pošte ustanovljeno da je ono promenilo adresu.
18. Dana 23. marta 2022. godine, prvo optuženi A. B., podneo je odgovor na tužbu i predlog za uvođenje mere obezbeđenja.
19. Takođe, istog dana je i podnosilac zahteva podneo odgovor na tužbu, i predlog za uvođenje mere obezbeđenja, gde je naveo, da tužba nije uredna zbog nejasnoće predmeta i da predlog za određivanje mere bezbednosti nije u skladu sa članom 61. Zakona o Specijalnoj komori.
20. Dana 20. aprila 2022. godine, Specijalno veće PKVS je doneo rešenje [C-III-22-0095], kojim je usvojilo zahtev KAP tužioca za određivanje mere obezbeđenja i zabranilo je tuženim da preduzmu bilo koje pravne radnje u vezi sa kupoprodajom ili prenosom

svojine na treća lica, stavljanje pod hipotekom i bilo koju promenu u registrima nepokretnosti u vezi sa spornim parcelama. PKVS je odredio ovu meru bezbednosti do donošenja konačne odluke po tužbi.

21. Specijalno veće PKVS je u obrazloženju rešenja istaklo:

„Veće ocenjuje da je tužilac iz potraživanja u tužbi i u zahtevu za određivanje mere bezbednosti, kao i sa dokazima dostavljenim sudu, učinio verodostojnim činjenicu da postoji njegovo pravo u vezi sa predmetom ovog slučaja – spornim parcelama.

[...]

Veće ocenjuje da šteta može biti trenutna, jer tuženi mogu raspolagati imovinom koja je predmet ovog spora. Iz spisa predmeta se vidi da je izvorna parcela uvrštena u pravni promet po kupoprodajnim ugovorima i podvrgnuta deobi, pri čemu su formirane parcele sa novim posedničkim brojem i novim vlasnikom.

[...]

Veće takođe ocenjuje da ukoliko se ne odredi mera bezbednosti šteta može biti nepopravljiva za tužioca i za svaku drugu stranu na koje se može preneti pravo svojine na spornim parcelama, jer u slučaju da tužilac eventualno dobije pravo na kraju spora, teško bi bilo utvrditi stvarnu eventualnu štetu koju bi tužilac i bilo koja druga strana mogli da pretrpe ...”.

22. Dana 7. maja 2022. godine, zastupnik podnosioca zahteva je uložio žalbu Žalbenom veću PKVS-a protiv rešenja Specijalnog veća [C-III-22-0095], zbog povrede odredaba Zakona o parničnom postupku, pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, predlažući da se osporeno rešenje ukine i vrati prvostepenom na presuđivanje. U obrazloženju žalbe, zastupnik podnosioca zahteva je naveo da je KAP tužilac podneo ovu tužbu sa predlogom za određivanje privremene mere bezbednosti nakon 4 godine, a iz toga proizilazi da ga nije brinulo što tuženi mogu preduzeti pravne radnje ili mogu prouzrokovati nepopravljivu štetu. Konačno, prema zastupniku podnosioca zahteva, prvostepeni sud može odrediti meru bezbednosti bez održavanja ročišta nakon što je druga strana imala priliku da pismeno iznese suprotne argumente, dok u ovom slučaju treće tuženi (D.H.) nije podneo nikakav odgovor, jer isti nije primio spisa i njegova adresa nije poznata ni tuženoj ni sudu. Zastupnik podnosioca zahteva takođe navodi da je predmetna nepokretnost na njega preneti na zakonit način i na osnovu ugovora overenog u sudskom postupku i overenog u Opštinskom sudu u Đakovici.
23. Dana 11. maja 2022. godine, i prvo optuženi A.B., je podneo žalbu Žalbenom veću PKVS-a protiv rešenja [C-III-22-0095].
24. Dana 13. juna 2022. Žalbeno veće PKVS je žalbe podnosioca zahteva i prvo tuženog A.B., poslalo treće tuženom D.H., koje mu nisu uručene. Na osnovu spisa predmeta Sud primećuje da je Žalbeno veće PKVS pokušalo nekoliko puta da uruči navedene žalbe licu D.H., ali da to nije bilo moguće iz razloga što ono nije nađeno na adresi koju je tužilac naveo u tužbi.
25. Dana 27. juna 2022. godine, KAP tužilac je podnela odgovor na žalbu tuženih sa dva podneska A1 i A2. Pored toga, KAP tužilac je u ovom odgovoru na žalbu navela da su ispunjeni uslovi iz člana 61. Zakona o SKVS-a, jer je katastarska parcela br. 4420/2 površine 0,77,79 ha otuđena prvo tuženom (A.B) protivpravnim radnjama i to

dokazuje presuda Osnovnog suda overena od strane Apelacionog suda, dok je prelazak na druga lica izvršen po pravnom osnovu koji se može oceniti sa pravnim preprekama.

26. Dana 29. juna 2022. godine, Žalbeno veće PKVS je putem Naredbe tražilo od KAP tužioca da navede adresu za treće tuženog D.H.
27. Dana 12. jula 2022. godine, KAP tužilac je odgovorila Žalbenom veće PKVS, da ne može da pronađe drugu adresu za treće tuženog D.H., osim adrese iz sela Ratkovac, opština Orahovac, a prema informacijama, isti se nalazi u Švajcarskoj.
28. Dana 5. septembra 2022. godine, Žalbeno veće PKVS je na osnovu člana 26.5 Zakona o SKVS-u, odlučilo da svu komunikaciju sa licem D.H., obavlja putem oglasne table PKVS-a.
29. Dana 22. septembra 2022. godine, Žalbeno veće PKVS-a je donelo rešenje [AC-I-22-0257], kojim je odbilo žalbe podnosioca zahteva i prvo tuženog A.B., i potvrdilo rešenje [C- III-22-0095] Specijalnog veća PKVS-a, od 20. aprila 2022. godine.
30. U obrazloženju rešenja [AC-I-22-0257], Žalbeno veće PKVS-a je naglasilo:

“Žalbeno veće smatra da je podnošenje žalbe treće tuženom izvršeno u skladu sa članom 26.5 Zakona o SKVS-u br. 06/l-89 i da je ovaj zakonski uslov ispunjen. Stoga se to podnošenje smatra redovnim i zakonitim.

[...]

“U predmetnom slučaju, tužilac je dokazao da može doći do direktne i nepopravljive štete po traženo pravo ukoliko se ne odredi mera bezbednosti; priložio je dokumente ili dokaze u prilog svom zahtevu kako bi dokazao da postoji direktna i nepopravljiva opasnost.

Žalbeno veće, uvidom u spise predmeta, zaključuje da je tačan nalaz prvostepenog veća da su tuženi vlasnici predmeta spora po osnovu nezakonitog prenosa od strane prvotuženog. Pored toga, krivičnom presudom P. br. 45/2012 od 16. septembra 2016. godine Apelacionog suda PA1. br. 1379/2016, isti je oglašen krivim za krivično delo falsifikovanje isprave”.

[...]

“Žalbeno veće je, kao i prvostepeno veće, primetilo da je prenos, otuđenje već izvršeno, ali je svrha određivanja mere bezbednosti, da se spreči prenos, dalje prebacivanje na druga lica”.

[...]

Navodi podnosioca

31. Podnosilac zahteva navodima, da je zbog određivanja mere obezbeđenja bez održavanja ročišta rešenjem [C-III-22-0095] Specijalnog veća PKVS-a od 20. aprila 2022. godine, a potom i potvrđivanjem u drugom stepenu rešenjem [AC-I-22-0257] Žalbenog veća PKVS-a, od 22. septembra 2022. godine, njemu povređeno pravo zagarantovano članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP-a.

32. Podnosilac zahteva pomenute povrede člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP, opravdava na sledeći način, „*ako bi mera bezbednosti, bila određena bez održavanja ročišta ,onda bi ona morala da bude određeni za period i ali nakon što druga strana bude imala mogućnost da pismeno iznese suprotne argumente.*
33. U prilog tome, podnosilac zahteva dodaje „*da je Specijalna komora PKVS u prvom stepenu trebala da zakaže javnu raspravu radi saslušanja tvrdnji i prigovora tuženih. U tom smislu, prema navodima zastupnika podnosioca zahteva, Žalbena veće PKVS-a uopšte nije obrazložilo njegove žalbene navode protiv prvostepenog rešenja u vezi sa ne održavanjem ročišta“.*
34. S tim u vezi, podnosilac zahteva ocenjuje, da nije ispunjen nijedan zakonski uslov za određivanje takve mere na osnovu člana 61 stav 2 Zakona br. 06/L-086 o Specijalnoj komori Vrhovnog suda Kosova, jer je tužilac podneo tužbu zajedno sa predlogom za određivanje mere bezbednosti nakon 4 godine od pravosnažnosti presude Osnovnog suda u Đakovici [P. br. 45/12] od 16. septembra 2016. godine i potvrđene presudom Apelacionog suda [PA1. BR. 1379/2016] od 18. oktobra 2017. godine, na osnovu čega proizilazi da ga nije brinulo preduzimanje pravnih radnji ili izazivanje nepopravljive štete od strane tuženih. U tom smislu, zastupnik podnosioca zahteva se poziva na slučaj KI230/21, gde je po njemu Ustavni sud usvojio zahtev podnosioca tog slučaja u situaciji sličnoj onoj podnosiocu ovog predmeta.
35. Konačno, podnosioca zahteva traži od Suda da proglasi zahtev prihvatljivim i da utvrdi da prvi stepen PKVS-a i Žalbena veće PKVS-a, kao drugi stepen, nisu obezbedili pravično suđenje, što shodno tome predstavlja povredu prava zagarantovanih članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

USTAV REPUBLIKE KOSOVO

Član 31

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. *Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.*
2. *Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda”.*

EVROPSKA KONVENCIJA O LJUDSKIM PRAVIMA

Član 6.1

(Pravo na pravično suđenje)

1. *Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ..., svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom.*
[...]

ZAKON BR. 06/L-086 O SPECIJALNOJ KOMORI VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODOSE NA KOSOVSKU AGENCIJU ZA PRIVATIZACIJU

Član 61 Mere bezbednosti

„1. Nakon podnošenja predloga od jedne stranke, posebno odeljenje može odrediti meru sigurnosti pod uslovom da podnosilac daje poverljive dokaze za postojanje zahteva ili njegovog subjektivnog prava i da će biti štete jednokratne i ne ispravljene za stranku ukoliko se ne usvoji mera sigurnosti. Šteta se smatra kao „ne ispravljena“ jedino ukoliko se ne može nadoknaditi na opravdan način putem finansijske nadoknade. Predlog za određivanje mere bezbednosti treba uručiti zajedno sa zahtevom, ili ukoliko nakon podnošenja zahteva/tužbe, tada ona treba referisati tom zahtevu/tužbi.

2. Posebno odeljenje može doneti odluku u vezi sa predlogom za određivanje mere bezbednosti bez održavanja sednice saslušanja i nakon toga što stranka imala mogućnosti za podnošenje dokaze protivljenja pismeno. Kada postoje hitne okolnosti koje obavezuju Posebno odeljenje da odmah postupi u vezi sa predlogom, tada Posebno odeljenje može doneti odluku o predlogu za određivanje mere sigurnosti bez uručivanja predloga drugoj stranki. Mera sigurnosti određuje se samo za određen vremenski period i može se produžiti nakon podnošenja zahteva”.

[...]

Ocena prihvatljivosti zahteva

36. Sud prvo razmatra da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
37. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava koji propisuju:

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

[...]

38. Sud se takođe poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47 [Individualni zahtevi]

„1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva“.

Član 48
[Tačnost podneska]

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori“.

Član 49
[Rokovi]

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku ...“.

39. Što se tiče ispunjenja ovih zahteva, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, koja osporava akt javnog organa, odnosno rešenje [AC-I-22-0257] Žalbenog veća PKVS-a od 22. septembra 2022. godine, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva. Podnosilac zahteva je takođe naglasio prava i slobode za koje navodi da su mu povređena, u skladu sa zahtevima člana 48. Zakona i podnela je zahtev u skladu sa rokovima propisanim u članu 49. Zakona.
40. Sud se takođe poziva i na pravilo 39 (2) Poslovnika, koje propisuje:
- (2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju“.*
41. Sud prvo ističe da gore navedeno pravilo, na osnovu sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP) i Suda, omogućava poslednje navedenom da proglašava zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može proglasiti zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako isti oceni da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika.
42. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazivati ih “očigledno neosnovanim navodima”. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi “četvrtog stepena”; (ii) navodi koji se kategorišu kao “očigledni ili jasni nedostatak povrede”; (iii) “nepotkrepljeni ili neobrazloženi” navodi, i na kraju, (iv) “konfuzni i nejasni” navodi (vidi, slučajeve ESLJP-a, [Kemmachev protiv Francuske](#), aplikacija br. [17621/91](#), kategorija (i), [Mentzen protiv Latvije](#), Aplikacija br. [71074/01](#), kategorija (ii) i [Trofimchuk protiv Ukrajine](#), Aplikacija br. [4241/03](#), kategorija (iii)).
43. U smislu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno, ocenjujući da li je isti očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će se prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanu u ovom zahtevu i na relevantne navode podnosioca zahteva, pri čijoj oceni će Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, prema članu 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom.
44. Vraćajući se na konkretan slučaj, Sud podseća da se suština zahteva odnosi na postupak u kome su Specijalno veće PKVS, a onda i Žalbeno veće PKVS uvela meru obezbeđenja nad predmetnom parcelom, sve dok se u postupku povodom tužbenog zahteva za poništenjem dva kupoprodajna ugovora ne odluči u meritumu zahteva tužioca.

45. Upravo ova činjenica će za Sud biti smernica tokom tretiranja zahteva podnosioca. Takođe Sud mora i da napomene, da će ovaj zahtev sagledati isključivo u odnosi na navode podnosioca zahteva, pri tome ne zalazeći u onaj deo postupka uvođenja mere obezbeđenja u kome se pojavljuju takođe i dva druga lica kao tuženi.
46. Shodno tome, Sud nalazi da podnosilac zahteva navodnu povredu člana 31 Ustava i člana 6 EKLjP, u vezi sa postupkom uvođenja mera obezbeđenja, dovodi u vezu sa, **i**) neispunjenjem zakonskih uslovi propisanih u članu 61 stav 2 Zakona br. 06/L-086 o Specijalnoj komori Vrhovnog suda Kosova, **ii**) da je mera obezbeđenja uvedena bez održavanja javnog ročišta i da ona nije bila hitna, **iii**) da je mera obezbeđenja morala biti određena vremenskim trajanjem, i **iv**) da je mera obezbeđenja mogla biti uvedena tek pošto sve stranke iznesu svoje argumente.
47. Međutim pre postupka analize navoda podnosioca zahteva Sud primećuje da podnosilac navedene povrede člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLjP dovodi u vezu kako sa postupkom odlučivanja pred Specijalnim većem PKVS, tako i pred Žalbenim većem PKVS, što u suštinskom smislu nameće obavezu Sudu, da obe odluke „razmatra u celini“ u kontekstu navedenih povreda član 31 Ustava, a što je u skladu sa praksom Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLjP), koja kaže da je „*zadatak Suda da razmotri postupak u celini, što u konkretnom slučaju obuhvata sve odluke redovnih sudova u jednom postupku*” (vidi, između ostalog, presudu ESLjP u predmetu *Helmers protiv Švedske*, od 29. oktobra 1991. godine, aplikacija br. [11826/85](#), Serija A br. 212, str. 15, st. 31).
48. S tim u vezi, sagledavajući prvi navod podnosioca zahteva, u kome on tvrdi, da je do povrede člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLjP, došlo iz razloga, **i**) što nisu ispunjeni svi zakonski uslovi za njenim uvođenjem, propisani u članu 61 stav 2 Zakona br. 06/L-086 o Specijalnoj komori Vrhovnog suda Kosova, podseća, da član 61 stav 2 pomenutog zakona (gore citiranog), predviđa da se mera obezbeđenja može uvesti od strane nadležnog suda, bez održavanja javne sednice nakon što je stranka imala mogućnost da podnese dokaze za protivljenje zahtevu za uvođenjem mere obezbeđenja pismenim putem.
49. Dakle, za ovaj Sud nije sporna činjenica da li je podnosilac zahteva imao mogućnost da se pismenim putem protivi predlogu predlagača, jer se iz spisa predmeta, kao i iz samih odluka Specijalnog veća PKVS, pa i Žalbenog veća PKVS, može zaključiti da je on kao protivpredlagač u oba dela sudskog postupka imao proceduralnu mogućnost, a što je on i uradio, da se pismenim putem izjasni i odgovori na zahteva predlagača. Konkretnije, Sud nalazi da je dana 23.marta 2022. godine, podnosilac zahteva podneo svoje pismeno protivljenje Specijalnom veću PKVS na predlog predlagača, u kome je izneo svoje argumente kao i svoje protivljenje njegovom predlogu. Takođe 7.maja 2022. godine, podnosilac zahteva je preko svog zastupnika, takođe izneo svoje pismeno protivljenje predlogu i pred Žalbenim većem PKVS.
50. Sud sagledavajući osporeni član 61 stav 2, ne može a da ne primeti, da drugi deo osporenog stava 2 predviđa i strožije restriktivne mere kojim se nadležan sud može koristiti tokom odlučivanja o osnovanosti predloga za uvođenje mere obezbeđenja, a one predviđaju i mogućnost da nadležni sud uvede mere, bez prethodnog „*uručenja predloga drugoj stranki,*“ a što svakako u konkretnom predmetu to nije bio slučaj.
51. Imajući u vidu navedeno Sud smatra da su oba veća Posebne komore ispoštovale zakonske pretpostavke predviđene članom 61.stav 2 pomenutog zakona, na način da su omogućili podnosiocu zahteva da podnese pismena protivljenja predlogu u obe instance. Shodno tome Sud ove navode podnosioca zahteva smatra neosnovanim.

52. Dalje, što se tiče drugog navoda podnosioca zahteva, **ii)** da je mera obezbeđenja uvedena bez održanja javnog ročišta i da nije bila hitna, Sud smatra da je on odgovarajući na prvi navod podnosioca zahteva, odgovorio i na drugi njegov navod. Međutim, Sud će ga i u ovom delu ponoviti, na način da on bude shvatljiviji i jasan za podnosioca. U prilog tome, Sud se ponovo vraća na sadržinu zakonske odredbe člana 61 stav 2 pomenutog zakona u kome stoji da odluku po predlogu za uvođenje mere obezbeđenja sud može doneti “[...] bez održavanja sednice saslušanja“. U prilog tome, Sud nalazi da pomenuta zakonska odredba na izričit način ne pominje usmeno javno saslušanje, već pismeno, a što je podnosilac zahteva shodno osporenim odlukama i imao.
53. Šta više, Sud se ponovo vraća na deo stava 2 člana 61 pomenutog zakona koji kaže “Kada postoje hitne okolnosti koje obavezuju Posebno odeljenje da odmah postupi u vezi sa predlogom...“. Upravo sud uvidom u relevantni deo stava 2 nalazi da sam zakon pomenutu proceduralnu radnju, odnosno predlog za uvođenje mere obezbeđenja kvalifikuje kao *hitnu okolnost*, što samo po sebi zahteva i ubrzano donošenje odluka po jednom takvom predlogu. Sud se ovde neće upuštati u analizu predloga, dokaza ili argumenata podnosioca zahteva i ocenjivati njegovu hitnosti u kontekstu uvođenja mera obezbeđenja.
54. Shodno navedenom, Sud navod podnosioca zahteva da je do povrede člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP došlo iz razloga neodržavanja javne rasprave i hitnosti u postupku odlučivanja o zahtevu za uvođenje mere obezbeđenja smatra neosnovanim.
55. Što se tiče trećeg navoda **iii)** da je mera obezbeđenja morala biti određena vremenskim trajanjem, Sud navodi da se tužbeni predlog za uvođenje mere obezbeđenja realizuje u posebnim postupcima, koji su odvojeni od postupka tužbenog zahteva u meritumu, i ti postupci kao što smo videli iz citiranog dela stava 2 člana 61 pomenutog zakona, su u načelu brzi postupci. U ovim se postupcima privremeno odlučuje o preduzimanju jedne ili više mera privremenog karaktera, ali koje mogu potrajati do faktičke realizacije glavnog zahteva predlagača obezbeđenja. Što znači, da vreme trajanja odluke o obezbeđenju nije vremenski ograničena već ona može da traje sve dok se ne donese odluka u meritumu, ili kada sud koji je uveo meru obezbeđenja proceni da su otklonjeni svi uslovi i pretpostavke zbog kojih je ona uvedena, te samim tim je nepotrebno da ona kao takva i dalje bude na snazi.
56. Dakle sagledavajući konkretan navod podnosioca zahteva sa sadržajem odluka oba veća Posebne komore u vezi sa vremenskim trajanjem mere obezbeđenja, nalazi, da su oba veća Posebne komore na izričit način definisali njenu dužinu trajanja, na način da su njen vremenski interval trajanja povezali sa vremenom završetka postupka po meritumu tužbenog zahteva predlagača, odnosno, da će kako u rešenju stoji, “ona trajati sve dok sudovi ne odluče u meritumu tužbenog zahteva”(tačka II rešenja Specijalnog veća PKVS).
57. Sud ovakav stav oba veća Posebne komore smatra opravdanim iz razloga što od momenta pokretanja tužbenog zahteva u meritumu, pa sve do faktičke realizacije subjektivnog prava, odnosno donošenja odluke u meritumu, pa i izvršenja, može proteći značajno vreme, što samo po sebi opravdava stav oba veća Posebne komore u konkretnom slučaju.
58. Imajući u vidu navedeno Sud takođe i treći navod podnosioca zahteva u kome smatra da je do povrede člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP, došlo iz razloga što sudovi nisu odredili vremenski rok trajanja mere obezbeđenja smatra neosnovanim.

59. Na kraju Sud sagledavajući i četvrti navod podnosioca zahteva, zapaža, da podnosilac smatra da je do povrede člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLjP došlo iz razloga što se, **iv)** mera obezbeđenja mogla uvesti tek pošto sve stranke iznesu svoje argumente, a što u konkretnom slučaju to nije bio slučaj. Sud je mišljenja da u stvari, suštinu ovog navoda podnosilac zahteva dovodi u vezu sa činjenicom da treće tuženi, odnosno lice D. H., u postupku po predlogu za uvođenje mere obezbeđenja, nije imalo mogućnosti da iznese svoje argumente pred većima Posebne komore, te da shodno tome veća nisu mogla da o njoj i odluče.
60. U prilog navedenom Sud je već naveo, ali će i sada ponoviti, da on u ovom zahtevu isključivo sagledava konkretne okolnosti slučaja u vezi sa navodnim povredama prava podnosioca zahteva, a ne i u vezi sa ostalim tuženim licima u postupku. Shodno tome Sud neće nastaviti sa daljom analizom zadnjeg navoda podnosioca, imajući u vidu da je više nego očigledno da se ovaj navod ne dovodi u vezi sa njegovim pravima već sa pravima trećeg lica, a koje se ne pojavljuje kao podnosilac pred ovim sudom. Šta više Sud je u relevantnom delu ovog izveštaja na jasan način analizirao upravo ovaj navod podnosioca, i pri tome zaključio da je on neosnovan. Dakle. Imajući to u vidu Sud i ovaj navod podnosioca zahteva smatra neosnovanim jer podnosilac zahteva nije ovlašćena strana da pokreće pitanja u vezi prva trećih lica.
61. Kao zaključak, Sud smatra da podnosiocu zahteva u postupku uvođenja mere obezbeđenja, nije došlo do povrede prava garantovana članom 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLjP, iz svih gore navedenih razloga.
62. Shodno tome Sud zaključuje, da se zahtev treba proglasiti neprihvatljivim kao očigledno neosnovanim u celini, iz razloga što je posle analize utvrđeno da se navodi podnosioca zahteva kvalifikuju kao navodi koji spadaju u kategoriju (iii) "nepotkrepljeni ili neobrazloženi", samim tim, ovi navodi podnosioca zahteva su očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39. Poslovnika.
63. Shodno tome, zahtev se na ustavnim osnovama, treba odbiti, kao neprihvatljiv, kao što je propisano članom 113 (7) Ustava, utvrđeno članovima 47. i 48. Zakona i kao što je dalje navedeno pravilom 39 (2) Poslovnika.

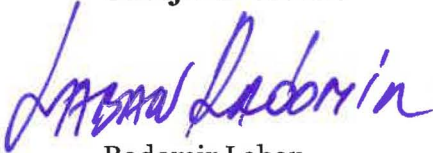
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113. 7 Ustava, članovima 47. i 48. Zakona i u skladu sa pravilima 39 (2) Poslovnika, dana 12. aprila 2023. godine, jednoglasno,

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Radomir Laban

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka Nimani

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 29. maja 2023. godine
Br. ref.: UK 2199/23

NALOG ZA ISPRAVKU

**tehničke greške u
Rešenju o neprihvatljivosti u slučaju KI179/22, od 2. aprila 2023. godine,
objavljeno 16. maja 2023. godine**

1. Dana 2. aprila 2023. godine, Ustavni sud Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) je proglasio zahtev očigledno neosnovanim, u skladu sa članovima 47 i 48 Zakona i pravilom 39 stavu (2) Poslovnika.
2. Dana 16. maja 2023. godine, Rešenje o neprihvatljivosti u slučaju KI179/22, je putem poštanske službe dostavljeno zastupniku podnosioca zahteva kao i Posebnoj Komori Vrhovnog Suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku Agenciju za Privatizaciju (PKVS).
3. Dana 17. aprila 2023. godine, Sud je po službenoj dužnosti uočio tehničku grešku u vezi sa imenom podnosioca zahteva, gde je trebalo da se navede, Podnosilac: Blerim Leka, dok u Rešenju o neprihvatljivosti stoji, Podnosilac: Blerim Reka. Istu tehničku grešku Sud je uočio i u paragrafu 15 Rešenja o neprihvatljivosti. Tehničke greške u vezi sa imenom podnosioca zahteva se nalaze u obe jezičke verzije Rešenja o neprihvatljivosti.
4. S obzirom na gore navedenu tehničku grešku u uvodnom delu kao i u paragrafu 15 Rešenja o neprihvatljivosti u slučaju KI179/22, od 2. aprila 2023. godine, u obe jezičke verzije, Sud, na osnovu pravila 65. Poslovnika, izdaje sledeći:

NALOG

I. Rešenja o neprihvatljivosti KI179/22, od 2. aprila 2023. godine, se u uvodnom delu, ispravlja na sledeći način:

Podnosilac: Blerim Leka

II. Deo teksta u paragrafu 15 Rešenja o neprihvatljivosti, gde se takođe navodi ime Blerim Reka, ispravlja se imenom Blerim Leka.

III. Ovaj nalog se prilaže originalnom rešenju Suda, u skladu sa pravilom 65 (3) Poslovnika;

IV. Ovaj nalog se dostavlja strankama i objavljuje u Službenom listu, u skladu sa članom 20 (4) Zakona o Ustavnom sudu;

V. Ovaj nalog stupa na snagu odmah.

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani

